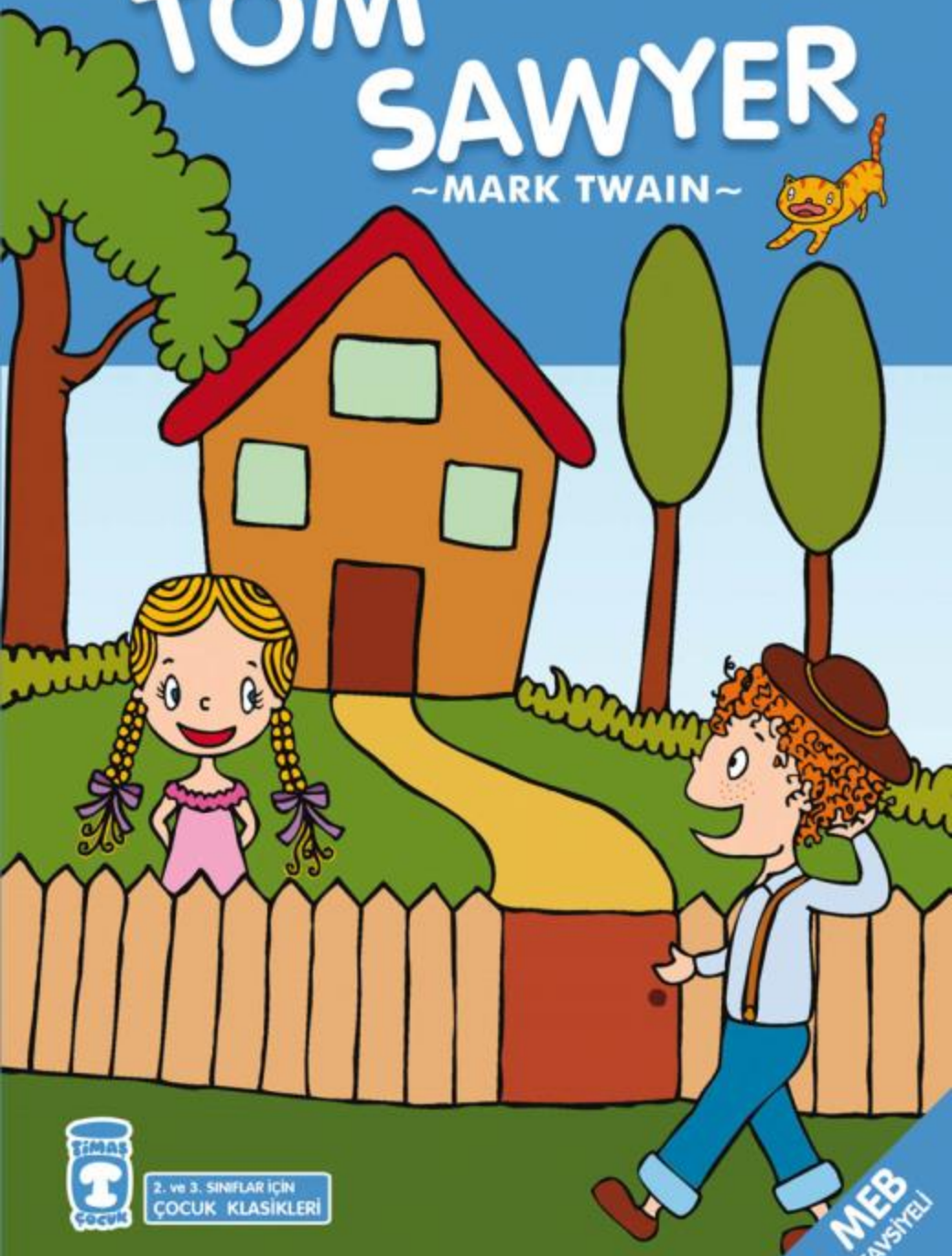

TOM SAWYER

~ MARK TWAIN ~

2. ve 3. SINIFLAR İÇİN
ÇOCUK KLASİKLERİ

MEB
TAVSİYELİ

AFACAN TOM İŐ BAŐINDA

Ortalık çok sessizdi. Polly Teyze, böyle durumlarda Tom'un yaramazlık yaptığından kuşkulanırdı. Yerinden kalktı ve Tom'u aramaya başladı. Tom'un odada olmadığını görünce dışarıya çıktı ve uzaklara doğru seslendi:

– Tom neredesin?!...

Tom bahçede de yoktu. Polly Teyze arkasındaki dolaptan bir ses duydu ve hemen arkasına döndü. Kaçmak üzere olan Tom'u ceketinden yakalayiverdi.

– İşte yakaladım seni. Ne yapıyordun orada söyle bakalım?

– Hiiiç...

– Hiç de ne demek? Şu ellerindeki, ağzındaki kire bir bak lütfen Tom? Nedir onlar söyler misin bana!...

– Bilmiyorum teyze...

– Ya öyle mi? Demek bilmiyorsun... Ama ben biliyorum. Reçel yemişsin yine. Kaç defa söyledim sana o reçele dokunursan senin derini yüzerim, diye... Ver bakayım o kırba-cı bana.

Kırbaç yaşlı kadının elinde bir anda havalandı. Tehlikeli bir andı bu.

– Aa!... Teyze arkana baksana!

Yaşlı kadın, arkasından geldiğini zanettiği tehlikeden korunmak için hemen eteklerini topladı ve hızlıca arkasına döndü. Tom bu anı fırsat bilip bahçenin tahta çitinin üzerinden atlayarak bir anda gözden kayboldu.

Polly teyze bir süre şaşkın şaşkın etrafına bakındı. Sonra da merhamete gelerek gülmeye başladı.

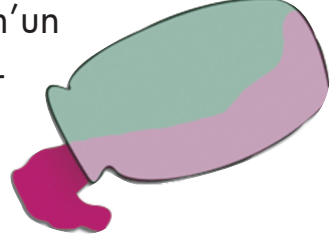

– Ah Tom! Ne yapıyorsun yine! Ben hiç akıllanmayacak mıyım? Bu çocuk kaç defa bana böyle oyunlar oynadı! Artık onun oynayacağı oyunları önceden akıl etmem gerekmez mi? Ama bu çocuğun oyunlarına akıl sır ermiyor ki... Her gün yeni bir hile icat ediyor. Ahh yaramaz Tom ahh...

Tom, teyzesinin elinden kurtulduktan sonra okula gitmedi. Ve o gün çok eğlendi. Akşam eve, vaktinde yetişebildi

neyse ki. Eve gelir gelmez, evin çocuk hizmetçisi olan Jim'e odun kırmada yardım etti. Bu arada Jim'e o gün başından geçenleri neşe içinde anlattı. Tom'un küçük kardeşi olan Sid, kendisine düşen yorganları toplama işini çoktan bitirmişti bile. Zaten Sid, sessiz ve sakin bir çocuktur.

O gün akşam yemeğinde Polly Teyze, Tom'un okuldan kaçtığını Sid'den öğrendi. Tom, teyzesinin kendisini azarlamasına fırsat bırakmadan sofradan kalktı ve dışarıya çıktı. Çıkarken Sid'e:

–Bunu senin yanına bırakmayacağım, demeyi de ihmal etmedi. Dışarıya çıktığında daha hava kararmamıştı. İslık çalarak yürümeye başladı. Bir süre sonra ıslığı kesti. Karşidan, köye yeni geldiği her halinden belli

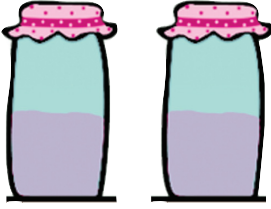

bir çocuk geliyordu. Tom yeni çocuktan fazlasıyla rahatsız olmuştu. Bu nedenle ortaya bir laf attı:

– Hey yabancı çocuk! Biliyor musun ben seni dövebilirim.

– Bunu yapamazsın.

– Yaparım.

– Yapamazsın.

– Yaparım.

Bu şekilde uzun bir süre tartıştılar. Tom iyice sinirlenmişti. Çocuğu bir hamlede yere yatırdı ve onu dövmeye başladı. Sonunda çocuk pes etti. Tom, üstünlüğünün kanıtlanmasıyla birlikte çocuğu serbest bıraktı. Yeni çocuk Tom'un elinden kurtulmanın sevinciyle koşarak oradan uzaklaştı.

Tom o gece eve çok geç gitti. Geç geldiğini kimseye fark ettirmeden eve girmek

için pencereden içeri atladı. Ama Tom' u beklemediği bir sürpriz karşılamıştı gecenin o vaktinde. Teyzesi pencere önünde onu bekliyordu. Böylece Tom' un Cumartesi günü ceza alması kesinleşmişti.

Cumartesi sabahı güneş her zamanki gibi pırıl pırıldı. Tom elinde boya kovası ve uzun saplı bir fırça ile kaldırımda belirdi. Teyzesi önceki gün okula gitmediği ve gece eve geç geldiği için onu bahçedeki tahta çiti boyamakla cezalandırmıştı. Tom fırçasını isteksizce boyaya batırdı ve çiti boyamaya başladı. Çok geçmeden sokağın başından Ben Rogers görüldü. Tom bütün çocuklar içinde en çok onun alayından korkuyordu. Ama bunu belli etmeye çalışarak, işine devam etti. Ben, Tom' un yanına yaklaşarak:

– Merhaba dostum, dedi. Demek çalışmak zorundasın...

